FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT GIUSEPPE TESAURO

fremsat den 26. februar 1992 *

Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,

1. I den foreliggende sag anmodes Domstolen om at fortolke artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1626/85 af 14. juni 1985 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af visse surkirsebær [1].

I den pågældende retsakt, der blev vedtaget for at afhjælpe de alvorlige forstyrrelser, som fællesmarkedet blev udsat for, da surkirsebær med oprindelse i tredjelande blev importeret og solgt til unormalt lave priser, fastsættes der en minimumspris ved indførsel af surkirsebær til Fællesskabet, og det bestemmes, at der skal opkræves en udligningsafgift af de produkter, som ikke overholder den fastsatte pris.

Særligt fastsætter forordningens artikel 1, stk. 1, en lavere minimumspris for frosne surkirsebær og surkirsebær, ikke tilsat sukker, og en højere minimumspris for surkirsebær i sukkerlage, som defineres på følgende måde:

»...

ex 20 06 Frugter, tilberedt eller konserveret på anden måde, også tilsat sukker:

B II. Ikke tilsat alkohol

a) tilsat sukker, i pakninger af nettovægt på over 1 kg:

ex 8. Surkirsebær i sukkerlage

b) tilsat sukker, i pakninger af nettovægt på 1 kg og derunder:

ex 8. Surkirsebær i sukkerlage

...«.

2. Som det fremgår af forelæggelseskendelsen, importerede sagsøgeren i hovedsagen, Parma Handelsgesellschaft (herefter benævnt »Parma«), mellem juli og september 1985 en række partier dampede surkirsebær fra Jugoslavien, der i toldangivelsen blev betegnet som »frugter, tilberedt eller konserveret på anden måde, ikke tilsat alkohol, ikke tilsat sukker, med eget sukkerindhold over 9% og under 13%, i pakninger med en nettovægt på 1 kg eller derover« eller blot som »frugter, ikke tilsat sukker«.

* Originalsprog: italiensk.

1 — EFT L 156, s. 13. Jf. endvidere Kommissionens forordning (EØF) nr. 1712/85 af 21.6.1985 om ændring af den tyske, græske, engelske, franske, italienske og nederlandske udgave af forordning (EØF) nr. 1626/85 (EFT L 163, s. 46).

Da Hauptzollamt Bad Reichenhall — Zollamt Autobahn fandt, at de pågældende varer skulle anses for at være »surkirsebær i sukkerlage«, og at minimumsprisen for disse ikke var overholdt, fastsatte det en udligningsafgift i henhold til forordningen.

Under sagen for Finanzgericht München har Parma for det første gjort gældende, at selskabet ikke havde importeret surkirsebær i sukkerlage, men surkirsebær i vand, og for det andet, at der ved beregningen af minimumsprisen kun skulle tages hensyn til surkirsebærrenes vægt, og at den væske, de var nedlagt i, ikke skulle medtages.

Da Finanzgericht fandt, at sagens afgørelse afhang af fortolkningen af forordning nr. 1626/85, besluttede den at udsætte sagen og forelægge to præjudicielle spørgsmål for Domstolen.

3. Med det første af disse spørgsmål anmoder den forelæggende retsinstans om en besvarelse af spørgsmålet, om artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1626/85 skal fortolkes således, at surkirsebær i en væske, som er opstået ved opvarmning af surkirsebær i vand, og som derved udviser et sukkerindhold på mere end 9%, skal tariferes som surkirsebær i sukkerlage under underposition 20 06 B II a) 8, henholdsvis underposition 20 06 B II b) 8 i den fælles toldtarif (herefter benævnt »FTT«).

Det bemærkes indledningsvis, at som Parma og Kommissionen med rette har anført, skal spørgsmålet, således som det er formuleret, forstås i lyset af forelæggelseskendelsens indhold i øvrigt, dvs. at den forelæggende ret ønsker en besvarelse ikke af spørgsmålet, om de pågældende surkirsebær henhører under underposition 20 06 B II a) eller b) i FTT, men derimod om disse surkirsebær skal anses for at være »surkirsebær i sukkerlage« i henhold til forordning nr. 1626/85.

Sagsøgeren i hovedsagen har hertil særligt bemærket, at underposition 20 06 B II a) 8 i FTT generelt omfatter frugt, tilsat sukker, og at formålet med i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1626/85 særligt at nævne »surkirsebær i sukkerlage«, er inden for kategorien surkirsebær, tilsat sukker, at udskille surkirsebær i sukkerlage, som er de eneste, som bestemmelserne om minimumsprisen finder anvendelse på. Forskellen på de to varer er efter Parma's opfattelse, at »surkirsebær i sukkerlage« faktisk er tilsat sukker.

En sådan fortolkning, som ved første blik endog synes at kunne finde en vis støtte i ordlyden af den pågældende bestemmelse, holder imidlertid ikke ved en nærmere undersøgelse.

4. Det bemærkes for det første, at det ikke i forordning nr. 1626/85 præciseres, hvad der skal forstås ved sukkerlage eller surkirsebær i sukkerlage, og at man derfor for at afgøre dette må se på den retlige sammenhæng i almindelighed, hvori den pågældende forordning indgår.

Herefter konstateres det, at pos. 20 06 i FTT [2], som der henvises til i forordning

2 — FTT indeholdtes på tidspunktet for sagens faktiske omstændigheder i Rådets forordning (EØF) nr. 3400/84 af 27.11.1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif (EFT L 320, s. 1).

nr. 1626/85, omfatter frugter med og uden tilsætning af sukker, og at det fremgår af den supplerende bestemmelse nr. 3 til kapitel 20 i FTT, at varer henhørende under pos. 20 06 betragtes som »frugter, tilsat sukker«, når deres indhold af sukker overstiger 13% af vægten for ananas og druer og 9% for andre frugter.

Endvidere omfatter pos. 20 06 ifølge Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger ligeledes frugter i sukkeropløsning [3].

Hertil kommer — stadig ifølge Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger vedrørende pos. 17 02 (Andet sukker ... i fast form; sirup og andre sukkeropløsninger uden indhold af tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer ...) — at begrebet sukkeropløsning omfatter »sirup og andre sukkeropløsninger af alle sukkerarter (bortset fra vandige opløsninger af kemisk rene sukkerarter henhørende under pos. 29 43), for så vidt varerne ikke er tilsat smags- eller farvestoffer«, og at denne definition ikke udelukker sukkerlage, der hidrører fra sukker indeholdt i surkirsebærrene.

På den anden side er definitionerne af »kirsebær i sukkerlage« og »sukkerlage« i artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1599/84 af 5. juni 1984 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for producentstøtteordningen for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager [4] også væsentlige, idet det heri bestemmes, at der ved »kirsebær i sukkerlage« forstås »kirsebær, med eller uden sten, der er varmebehandlet, pakket i hermetisk lukkede beholdere og dækket af sukkerlage, henhørende under underposition 20 06 B II a) 8 eller 20 06 B II b) 8 i den fælles toldtarif« og ved »sukkerlage« »en væske, der består af vand tilsat sukker [5], og som har et totalt indhold af sukker konstateret efter homogenisering på mindst 9%, når det drejer sig om kirsebær i sukkerlage«.

På baggrund af denne retlige sammenhæng er jeg derfor af den opfattelse, at surkirsebær i en væske, som er opstået ved opvarmning af surkirsebærrene i vand, og som derved udviser et sukkerindhold på mere end 9%, også i henhold til forordning nr. 1626/85 skal anses for »surkirsebær i sukkerlage«, uanset om der senere er tilsat sukker.

5. Denne konklusion understøttes endvidere af den betragtning — som med rette er anført af Kommissionen — at et andet kriterium for tarifering af de pågældende varer, der ikke bygger på sukkerindholdet, men på oprindelsen af dette sukker, ville være vanskeligt at anvende for de myndigheder, som toldkontrollen påhviler.

Den omstændighed — som Parma har påberåbt sig — at den pågældende væske ikke i sig selv har nogen værdi, idet dens eneste funktion er at konservere surkirsebærrene på en tilfredsstillende måde, og at den normalt ikke anvendes af forbrugerne, synes derimod ikke at være afgørende.

3 — Som bekendt udgør de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarifs nomenklatur et væsentligt fortolkningsmoment ved den nærmere fastlæggelse og belysning af indholdet af de forskellige positioner og underpositioner i tariffen (jf. senest dom af 30.1.1992, sag C-14/91, Sucrest, Sml. I, s. 441, præmis 10).

4 — EFT L 152, s. 16.

5 — O.a.: I den franske version hedder det her »un liquide où l'eau est combinée aux sucres«, dvs. hvor vand er blandet med sukker.

Det bemærkes hertil, at ifølge Domstolens faste praksis skal det afgørende kriterium for varernes tarifering i almindelighed søges i deres objektive kendetegn og egenskaber [6], og anvendelsen er endvidere ikke betinget af nogen objektiv egenskab ved varerne, og den kan derfor ikke bruges som objektivt kriterium på importtidspunktet, eftersom det på dette tidspunkt er umuligt at fastslå, hvad varerne faktisk vil blive anvendt til [7].

6. I det andet spørgsmål spørger Finanzgericht Domstolen, om artikel 1, stk. 1, i ovennævnte forordning skal fortolkes således, at surkirsebærrenes vægt inklusive sukkerlagen skal lægges til grund ved beregningen af minimumsprisen ved indførsel af surkirsebær i sukkerlage.

Besvarelsen af dette spørgsmål er snævert forbundet med den besvarelse, der er givet i fremstillingen ovenfor, og giver efter min opfattelse ikke anledning til den mindste tvivl. Hvis man — som jeg — indtager det standpunkt, at surkirsebær i en væske, der har et sukkerindhold på mere end 9%, skal anses for surkirsebær i sukkerlage i henhold til forordning nr. 1626/85, er det ganske indlysende, at der ved beregningen af minimumsprisen ved indførsel skal lægges den samlede vægt af produktet til grund, dvs. surkirsebærrenes vægt inklusive sukkerlagen.

7. På grundlag af de ovenfor anførte betragtninger skal jeg foreslå Domstolen at besvare de af Finanzgericht München forelagte spørgsmål på følgende måde:

»1) Artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1626/85, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1712/85, skal fortolkes således, at den pris, der er fastsat for surkirsebær i sukkerlage, ligeledes skal finde anvendelse på surkirsebær i en væske, som er opstået ved opvarmning af surkirsebær i vand, og som derved udviser et sukkerindhold på mere end 9%.

2) Artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1626/85, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1712/85, skal fortolkes således, at surkirsebærrenes vægt inklusive sukkerlagen skal lægges til grund ved beregningen af minimumsprisen ved indførsel af surkirsebær i sukkerlage.«

6 — Dom af 24.1.1991, sag C-384/89, Tomatis, Sml. I, s. 127, præmis 11, og af 18.9.1990, sag C-228/89, Farfalla Flemming, Sml. I, s. 3387, præmis 13.

7 — Dom af 24.1.1991, sag C-384/89, Tomatis, Sml. I, s. 127, præmis 11, og af 18.9.1990, sag C-228/89, Farfalla Flemming, Sml. I, s. 3387, præmis 13.